

ת"פ 34413/09/17 - מדינת ישראל נגד אליושה בן שלום

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 34413-09-17 מדינת ישראל נ' בן שלום (עציר)

לפני כבוד השופט אמיר טובי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אליושה בן שלום (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד גב' נועה בורג

ב"כ הנאשם: עו"ד יוני דדון בהעברה מעו"ד יהלי שפרלינג

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים. הסדר הטיעון כלל הסכמה עונשית ולפיה יעתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם עונש של 27 חודשי מאסר בפועל בגין תיק זה, וכן יבקשו להפעיל עונש מאסר בן 18 חודשים, שהושת על הנאשם בתיק אחר, באופן שמחציתו תופעל בחופף לעונש שיוטל בגין תיק זה ומחציתו במצטבר. הוסכם כי הצדדים יעתרו שהנאשם ירצה בסך הכל 36 חודשי מאסר בפועל ובנוסף יטיל עליו בית המשפט מאסר מותנה לפי שיקול דעתו.

2. העבירות בהן הורשע הנאשם, בהתאם להודייתו, הן עבירות בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) + 144(ג)(3) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וקשירת קשר, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

3. בעובדות כתב האישום נאמר כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 18.8.17, קשר הנאשם קשר עם אחר או עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, להניח מטען חבלה צמוד לעסק צ'יינג' "הדר פיננסים והשקעות" אשר בחיפה, וזאת בכוונה להרוס או לפגוע בצ'יינג' (להלן: "הקשר"). הצ'יינג' ממוקם סמוך לבית קפה.

ביום 18.8.17, בין השעה 00:30 לשעה 07:30, נגנב קטנוע שחור קימקו בקרית ביאליק (להלן: "הקטנוע").

ביום 18.8.17 בסביבות השעה 15:00 לערך רכב אדם, שזהותו אינה ידועה למאשימה, על הקטנוע והחנה אותו בקומת העמודים שבין בניין 29 - 27 ברח' הנציב בקרית שמואל (להלן: "הבניין"). בהמשך אותו יום, בסמוך לשעה 17:50, נהג הנאשם ברכב מסוג רנו (להלן: "הרכב") המצוי בבעלותו, כשלצידו יושב אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה. השניים נסעו לבניין כשהם נושאים ומובילים ברכב חומר נפץ (להלן: "מטען החבלה") בלא רשות על פי דין לנשיאתו והובלתו. בהגיעם לבניין, ירדו הנאשם והאדם הנוסף מהרכב, הטמינו את מטען החבלה בארגז הקטנוע ועזבו את המקום ברכב. בשעה 18:19 לערך ניגש אל הקטנוע אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, עלה עליו ורכב לכיוון הצ'ינג'. בשעה 18:25 לערך, עצר אותו אחר ליד הצ'ינג' והעמיד את הקטנוע, כשבתוכו מטען החבלה, בצמוד לכניסה לצ'ינג', וזאת בכוונה להרוס ולפגוע בצ'ינג' באמצעות מטען החבלה. לאחר מכן עזב את המקום בריצה. באותה עת הצ'ינג' היה סגור. בשעה 18:36 לערך התפוצץ מטען החבלה, וכתוצאה מכך נשבר חלון בית העסק, נשברו חלונות בבתי עסק נוספים ונגרם נזק לרכב שחנה בסמוך.

4. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי אמנם מדובר בעבירות חמורות אך יחד עם זאת, כתב האישום תוקן משמעותית לאחר שבתיק נתגלו קשיים ראייניים משמעותיים. נטען כי באיזון שבין חומרת המעשים לקשיים הראייניים, הענישה המוסכמת הינה סבירה וראויה.

עוד ציינה המאשימה כי מדובר בנאשם צעיר יחסית, אשר בעברו שתי הרשעות קודמות. הרשעתו האחרונה היא מינואר 2016, במסגרתה השית עליו בית המשפט מאסר מותנה אותו מבקשת המאשימה להפעיל, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר.

ב"כ המאשימה הפנתה בנוסף להודאתו של הנאשם ולנטילת האחריות מצידו על מעשיו. נטען כי הודיה זו, אשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, צריכה להילקח בחשבון בעת גזירת דינו של הנאשם. לסיכום, טענה המאשימה כי במכלול השיקולים, ובראשם הקשיים הראייניים שניצבו בתיק זה, הרי שעונש המאסר המוסכם מאוזן, הולם וראוי.

5. ב"כ הנאשם הפנה אף הוא לקשיים הראייניים המשמעותיים הקיימים בתיק, תוך שציין כי אילו היה התיק נשמע לא ברור כיצד היה מסתיים ההליך והסבירות, לשיטתו, כי היה מסתיים לטובת הנאשם. נאמר כי על אף זאת, ועל מנת לאזן בין הסיכונים לסיכויים, החליט הנאשם להגיע להסדר הטיעון שהוצג.

הסנגור הפנה לכך שמדובר בנאשם צעיר שאמנם זהו מאסרו השני, אך לא מדובר באדם שעברו

מכביד. לבד מהרשעתו הקודמת יש לחובת הנאשם רישום ללא הרשעה מבית משפט השלום לנוער.

ב"כ הנאשם הוסיף כי מעבר לכך, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והוא מתחרט על מעשיו מעומק ליבו ולכן ביקש לקיים את הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים. נאמר כי לפני יומיים נישא הנאשם בין כותלי בית הסוהר ללא נוכחות המשפחה המורחבת וחברים. על אף שמדובר בשמחה, הרי בנסיבות העניין האירוע היה עצוב. לדברי הסנגור, לאחר נישואיו, מבקש הנאשם לפתוח דף חדש ולשנות את אורחות חייו.

6. בדברו האחרון, הביע הנאשם צער על מעשיו והבטיח לא להסתכן יותר בפלילים.

7. ההלכה הפסוקה מורה כי קיומו של הסדר טיעון אינו מבטל את תחולתו של תיקון 113 לחוק העונשין, ועל בית המשפט לבחון את הסדר הטיעון, על פי אמות המידה המקובלות ובהתאם לנסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013)).

8. אין צורך להרבות מילים על אודות חומרת מעשיו של הנאשם אשר נשא והוביל ברכבו מטען חבלה, שהונח בהמשך על ידי האחר בפתח הצ'ינג' והתפוצץ תוך שהוא גורם לנזקי רכוש, הן לצ'ינג' והן לבתי עסק נוספים סמוכים ואף לרכב שחנה בסמוך. ניתן לשער כי רק בדרך נס לא נגרמו פגיעות בנפש בקרב דיירי הבתים הסמוכים או עובדי אורח תמימים שנקרו לזירת האירוע.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות בתיק זה הם שלומם, ביטחונם, שלמות גופם ורכושם של נפגעי העבירה, של הדיירים המתגוררים בסמוך ושל עובדי אורח. בפסיקה הודגש, במספר רב של הזדמנויות, הצורך שבית המשפט יתרום את תרומתו למיגור תופעת השימוש בנשק, שהפכה למכת מדינה. בע"פ 27/17 בסל נ' מדינת ישראל (12.12.2017) נאמר כי:

"בית משפט זה פסק בעבר כי לא ניתן להשלים עם עבירות בכלי נשק, והדגיש את חומרתן הרבה של עבירות אלו, על הסכנות הטמונות בהחזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה ברכישה, בנשיאה ובהובלה של נשק שלא כדין, אשר לעתים משמש לא רק לפעילות עבריינית אלא גם לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני. ואכן, המגמה בשנים האחרונות ביחס לעבירות נשק היא של החמרה ברמת ענישתם של המעורבים בהם, תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן (ראו למשל: ע"פ 4154/16 דהוד נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (19.1.2017))."

9. לצד חומרת המעשים, אין להתעלם מהקשיים הראייתיים המשמעותיים עליהם עמדו הצדדים, ואשר הובילו להסדר הטיעון. ככלל, נדרש בית המשפט לקיים הסדרי טיעון שהונחו בפניו בשל טעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרים אלה. לצד זאת, על בית המשפט לבחון אם הסדר טיעון מסוים שהונח בפניו, לרבות העונש שהוצג במסגרתו, מאזן בין טובת ההנאה שמעניק ההסדר לנאשם לבין האינטרס הציבורי. יפים לעניין זה דברי כב' הנשיאה בייניש בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1), 577, שם נקבע כי:

"במסגרת בחינתו של העונש המוצע, ייתן בית המשפט דעתו לכל שיקולי הענישה הרלבנטיים, ויבחן אם מקיים העונש המוצע את האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך, יבחן בית המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין, וישקיף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשותו התביעה בהסדר הטיעון שערכה. בבחינת הסדר הטיעון, נקודת המוצא היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה. כמו בכל הליך של גזירת הדין, יתן בית המשפט דעתו גם לנסיבות האישיות של הנאשם ולשיקולי מדיניות של ענישה ראויה, ויתחשב בכל אלה... הוא יבחן את העונש על פי אמות המידה שמנינו, ויבדוק אם העונש המוסכם שהוצע לו אינו מפר את האיזון הדרוש בין טובת ההנאה שהנאשם מקבל לבין אינטרס הציבור. אם שוכנע בית המשפט בקיומו של איזון כאמור, יאמץ את הסדר הטיעון. אם הופר האיזון האמור, אם התביעה הכללית חרגה בהפעלת השקלול ההולם במזיד, בשוגג או בתום לב, ואם ציפיות הנאשם מנותקות מהצדקה עניינית, יסטה בית המשפט מההסדר המוצע ויגזור את הדין על פי שיקול דעתו".

יחד עם זאת, ההלכה הפסוקה מורה כי רק במקרים חריגים יסטה בית המשפט מהסדר טיעון שהוצג בפניו.

10. בבחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר ואת העובדה כי הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן בשלב מוקדם של הדיון. הודיה זו, לא רק שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, אלא שהיא מגלמת גם נטילת אחריות מצד הנאשם, על מעשיו.

מצד שני, לא מדובר במי שזו הסתבכותו הראשונה בפלילים. עיון ברישום הפלילי שהוצג בפניי מלמד כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות: האחת מיום 26.1.16 בגדרה הורשע הנאשם ברכישה והחזקת נשק שלא כדין, ירי בנשק באזור מגורים ואיומים ובגינה הוטלו עליו 23 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הטיל בית המשפט באותו תיק על הנאשם מאסר מותנה אותו מבקשים הצדדים להפעיל, כמוסכם בהסדר הטיעון.

לבד מאותה הרשעה, עומדת לחובת הנאשם הרשעה נוספת מיום 16.5.12 מבית משפט השלום לנוער בחיפה בעבירת חבלה חמורה וחבלה כשהעברין מזוין.

11. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, לרבות חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם בתיק זה, מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים והקשיים הראייתיים עליהם הצביעו הצדדים, החלטתי שלא לסטות מהעונש המוסכם בהסדר הטיעון. לעניין זה התחשבתי גם בגילו של הנאשם ובהודייתו בשלב מוקדם של הדיון. סבורני כי במכלול הנתונים, מאזן העונש המוסכם באופן ראוי, בין טובת ההנאה שהנאשם מקבל לבין האינטרס הציבורי.

12. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 27 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 18 חודשים שהושת על הנאשם בתיק פלילי 23877-07-15 בבית המשפט המחוזי בחיפה, באופן שחציו יופעל עמוד 4

בחופף למאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה וחציו במצטבר. בסך הכל ירצה הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 23.8.17 ועד היום.

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור הנאשם העבירה בה הורשע בתיק זה או כל עבירה בנשק או עבירת אלימות שהיא פשע ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, בנוכחות הצדדים.